

EL NOU QUADRE DELS SAGRATS CORS DE JUST NICOLÀS

- *El pintor Just Nicolàs*

És un artista que va néixer a El Vendrell (Tarragona) l'any 1946. Ha cultivat diverses tècniques (aquarel·la, oli, acrílics, ceràmica, escultura) per expressar la seva riquesa interior, la seva admiració a les formes i colors de la natura i fins i tot a allò que la transcendeix, sempre amb una ètica i estètica corprenedores.

Les seves obres han merescut fins a reconeixences internacionals, com per exemple al "Salon d'Automne des Indépendents de Paris" que li seleccionà dues obres per l'exposició dels Grans Palais.

Malgrat la seva proverbial timidesa s'ha format acadèmicament i ha enriquit la seva cultura amb intercanvis amigables amb Joan Miró, Camilo J. Cela, Claude Picasso, Antoni Clavé i Apel·les Fenosa.

La seva pintura és una síntesi personal de molts ismes, on es poden endevinar les petjades del cubisme, de Picasso, Braque, Miró i l'esmentat Apel·les Fenosa.

Vet aquí algunes mostres de reconeixement que ha rebut el seu art:

Baltasar Porcel a un article titulat "L'art molt viu de Just Nicolau" entre altres coses escriu: "els seus colors són festius, virolats, clars, i la composició de les seves obres té un moviment envejable, net i àgil"(...) A la seva obra distorsiona, exagera i combina la realitat cercant-li la seva dimensió poètica".

L'historiador de l'art S. Fabré de Balanzó: " En observant sa peinture, je me suis rendu compte de la subtilité de ses formes , de l'abstraction de ses contenus. Just Nicolas peint par-delà la réalité qui l'entoure, mais sans tout m' à fait l'oublier : comme s'il trouvait dans le profil qui la délimite".

D'un altre crític d'art, Daniel Ventura i Solé: " L'encant del llenguatge que empra Just Nicolàs obra el miracle que ens fa rendir a l'evidència de trobar-nos davant un art autèntic".

De Tina Llac." Just Nicolas és un pintor del Penedés, tal vez más conocido en las prestigiosas galerias alemanas o neoyorquinas que en nuestro país i comarca".

Finalment, Lina Font : " Para llegar a su expresionismo poderoso y vital, sigue los caminos de un post-cubismo intelectual, pleno de color i dinamismo. Obra decidida, de formulación y lenguaje amplio".

La pintura dels Sagrats Cors de Jesús i de Maria conté tot un missatge bíblic i espiritual que vol expressar la nova lectura doctrinal que ha fet la Congregació de M.SS.CC. en els seus decrets capitulars i articles diversos.

Jesús Ressuscitat mostra les ferides de la Passió testificant que ha donat la prova de l'amor més gran, fins on ha arribat la seva entrega per amor (Jn 15) (R I,10).

Destaca el pit amb la ferida de la llança que mostra el cor obert, traspasat (Jn 19,34-35). Destaca el pit amb la ferida de la llança que mostra el cor obert, traspasat (Jn 19,34-35), s'hi endevina el foc del seu amor que vol calar al món (Lc 12,49).

- *El seu quadre dels Sagrats Cors*

Fa temps que trobàvem a mancar una pintura moderna que interpretàs la renovació que hem fet del nostre carisma i espiritual després del Concili Vaticà II. Ara n'hem tengut l'oportunitat, i ens hi hem atrevit aprofitant l'assessorament del P. Ramon Ballester ("que sigue de cerca las tendencias artísticas del momento y no carece de arrestos para establecer pautas en el museo del santuario, a falta del director/a que aguardamos", diu M. Soler al seu blog <http://lasrazonesdelcorazon.blogspot.com.es>), i l'art del pintor Just.

És un Crist triomfant de la mort, que ha passat per la creu que li fa, al darrera, de trono dramàtic però gloriador. Per això el somris del seu rostre que confirma l'esperança dels creients,

L'actitud convida a la contemplació i al compromís de seguir contemplant-lo en els qui tenen avui el cor traspasat i per a servir-los amb amor samarità.

Maria, a la seva vora en actitud de pregària d'intercessió, la que ens fou donada com a Mare des de la Creu (Jn 19,26-27), la que participà de la Passió del seu Fill com li profetiza el vell Simeó, amb l'espasa que li traspasaria la seva ànima (Lc2,35).

Ella conserva dins el seu cor tants de records del Fill (Lc 2,51) i ens fa memòria del si (el fiat) de l'Encarnació demanant que ara es faci carn en nosaltres les paraules de l'Evangelí. El seu somriure transpua pau i gaubança interior.

La pintura recorda les velles vexil·les de les processons de Setmana Santa amb l'espasa de Maria i la llança de Jesús, però ara amb l'alegria d'una senyera pasqual... Els colors mediterranis superen l'hivern de la Passió.

"El cuadro que nos ocupa preside la capilla interna de la comunidad de los Misioneros SS. Corazones del Santuario de Lluç. Lo contemplamos cada mañana mientras nos susurra que es preciso dejarse traspasar en el servicio a los traspasados. El Cristo de rostro juvenil nos infunde esperanza. Como Él, también nosotros estamos llamados a dejar atrás la cruz, la lanza y la espada. Lo cual se consigue si, como exhortaban los viejos profetas, se lucha por cambiar las espadas por arados y las lanzas por podaderas" (M. Soler).

Ramon Ballester M.SSCC.